

## Arrest

**nr. 319 258 van 23 december 2024**  
**in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI**

**In zake: 1. X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI**  
**Rue Pasteur 37**  
**4430 ANS**

**2. X**  
**3. X**  
**4. X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE**  
**Stanleystraat 62**  
**1180 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien de verzoekschriften die X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023 (zaak met rolnummer RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X op 15 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023 genomen in zijn hoofde (zaak met rolnummer RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 6 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaten J. DIENI en I. SIMONE.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

**1. Over de rechtspleging**

1.1. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de beroepen met de rolnummers RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de eerste verzoekende partij (hierna: eerste verzoeker) aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X. Overeenkomstig voormelde bepaling wordt eerste verzoeker derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

1.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

## 2. Over de gegevens van de zaken

2.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 12 mei 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument. Op 15 mei 2019 verzoeken de tweede verzoekende partij (hierna: tweede verzoeker) en de derde verzoekende partij (hierna: verzoekster) om internationale bescherming. Deze verzoeken worden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van eerste verzoeker en de vierde verzoekende partij (hierna: derde verzoeker) als begeleide minderjarigen ingediend. Op 26 februari 2020 neemt de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de toenmalige commissaris-generaal) in hoofde van zowel verzoekster als tweede verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 242 020 van 8 oktober 2020 bevestigt de Raad deze beslissingen.

2.2. Op 19 januari 2021 dienen eerste en derde verzoeker elk een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Op 5 oktober 2021 neemt de toenmalige commissaris-generaal in hoofde van derde verzoeker een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Op 28 oktober 2021 neemt de toenmalige commissaris-generaal in hoofde van eerste verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. Op 18 september 2023 dienen de verzoekende partijen, zonder België te verlaten, ieder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 30 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 1 december 2023 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

*U bezit de Iraakse nationaliteit en bent afkomstig van Bagdad, waar u op (...) 2002 geboren werd. U bent een soenniet van Arabische origine en woonde steeds in Bagdad Jedida. In Irak ging u naar school tot het vierde middelbaar. In september 2018 zijn uw vader R(...) S(...) N(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)) en moeder H(...) H(...) S(...) S(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak vertrokken samen met u, uw zus N(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)) en uw broers M(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)) en M(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)). Jullie kwamen op 12 mei 2019 in België aan en uw ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 15 mei 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december*

1980 werd dit verzoek ook in de naam van uw broers, zus en u als vergezellende minderjarige ingediend. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 26 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van uw ouders. Uw ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissingen van het CGVS bij arrest van 8 oktober 2020.

Op 19 januari 2021 dienden uw broers, zus en u een eerste verzoek in eigen naam in. U verklaarde dat u vreest bij terugkeer naar Irak geïsoleerd te worden door A(...) Z(...), de man die uw vader in het verleden bedreigde, en zijn zoon S(...). U gaf aan dat een seksuele relatie die u begin 2018 met S(...) begon aan de basis lag van de problemen die uw familieleden ondervonden in Irak. U zette deze relatie na zes maanden stop, nadat u een relatie begon met een meisje. Op 10 september 2018 dreigde S(...) dat hij zijn vader zou vertellen dat u hem seksueel lastigviel indien u jullie relatie niet zou verderzetten. Vervolgens werd op 12 september 2018 de winkel van uw vader in brand gestoken. Op 17 september 2018 kwamen gewapende militieleden van saraya al salam, waartoe A(...) Z(...) behoorde, jullie thuis bedreigen. Ze dreigden jullie allemaal te doden indien jullie het huis niet zouden verlaten. Uw familieleden dachten dat A(...) Z(...) jullie viseerde omdat uw vader zijn goederen aan een lagere prijs verkocht dan A(...) Z(...); ze waren niet op de hoogte van uw vroegere relatie met zijn zoon. U legde geen documenten voor ter staving van uw verzoek. Het verzoek van uw broers en zus werd op 7 oktober 2021 niet-ontvankelijk verklaard. Op 28 oktober 2021 nam het Commissariaat-generaal voor u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België niet en op 18 september 2023 dienden uw ouders, uw broer M(...) en u een tweede verzoek in. U beweert dat u bij uw vorige persoonlijk onderhoud niet alles kon vertellen omdat er een vrouwelijke tolk aanwezig was. U geeft aan dat er ondertussen nieuwe elementen bijkwamen, maar herhaalt slechts dat u een seksuele relatie had met de zoon van A(...) Z(...), de persoon met wie uw vader problemen had. U beweert nu dat de vader van uw voormalige vriend jullie op heterdaad had betrapte en dat hij daarna problemen begon te maken met uw vader, zonder erbij te vermelden waarover het ging. U vreest nog steeds gedood te worden door A(...) Z(...). U verklaart op dit moment ook in een relatie te zijn met een man. Ter staving van uw verzoek legt u een kopie voor van een verstotingsbewijs.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw homoseksuele activiteiten.

U diende geen beroep in tegen deze beslissing binnen de daarvoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling

*ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.*

*Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.*

*U herhaalt dat A(...) Z(...) op de hoogte was van uw seksuele relatie met zijn zoon en dat hij daarom problemen maakte met uw vader, zonder hem van deze redenen op de hoogte te brengen. In tegenstelling tot wat u eerder aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek, beweert u nu plots dat hij jullie op heterdaad betrapt zou hebben. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop hij over jullie relatie te weten zou zijn gekomen, bevestigt nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Dat u nu opnieuw een relatie met een man zou hebben is slechts een blote bewering van u, aan dewelke geen geloof kan worden gehecht gezien uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw vermeende homoseksualiteit.*

*In het verstotingsbewijs dat u voorlegt wordt slechts melding gemaakt van het feit dat uw stam niet meer verantwoordelijk is voor u. Enige verduidelijking of wat de reden hiervoor zou zijn wordt zelfs niet weergegeven in het document (zie vertaling die aan het administratief dossier werd toegevoegd). Voor zover u met dit document zou willen aantonen dat u verstoten werd omwille van de feiten die u in Irak meemaakte, moet dan ook besloten worden dat dit geenszins uit het document blijkt. Dient bovendien te worden opgemerkt dat u het document niet voorlegt in het kader van een geloofwaardig relaas. Het betreffende document is overigens ook louter een kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Tot slot, doch niet in het minst, kan hier nog worden onderlijnd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het dossier werd toegevoegd, blijkt dat allerhande Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Hun bewijswaarde is derhalve dan ook sowieso slechts relatief. Het mag duidelijk zijn dat het voorgelegde document geenszins kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw beweerde gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance> ) in rekening genomen.*

*Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.*

*Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.*

*In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de*

beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op [https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20230426.pdf](https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf) en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nlblijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiïeten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

*Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.*

*De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.*

*In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.*

*De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.*

*Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

*Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.*

*In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.*

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De tweede verzoeken, ingediend door uw broer en ouders werd tevens niet-ontvankelijk verklaard.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van tweede verzoeker, – i. e. de vader van eerste en derde verzoeker en de echtgenoot van verzoekster –, luidt als volgt:

“(…)

## A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitische moslim, geboren op (...) in Bagdad (Centraal-Irak). U trouwde in 2001 met S(...) H(...) H(...) (OV (...)) een Iraakse vrouw van Koerdische origine. Jullie hebben samen vier minderjarige kinderen: A(...) A(...) R(...) S(...) (OV (...)), A(...) N(...) R(...) S(...) (OV (...)), A(...) M(...) R(...) S(...) (OV (...)) en A(...) M(...) R(...) S(...) (OV (...)). U woonde tot uw vertrek in Bagdad en u had hier ook uw eigen winkel van school- en speelgoedartikelen. Aanvankelijk was u een van de enige in deze business, maar meer en meer mensen begonnen gelijkaardige winkels te openen. Jullie hadden met de verkopers een onuitgesproken regel de prijzen gelijk te houden. Wanneer de huurprijs van het gebouw waar uw winkel gelokaliseerd was verhoogde, besloot u om toch uw prijzen aan te passen, i.c. te verlagen, en op deze manier meer klanten te lokken. U was tevens een geliefd winkelier. Dit tot groot ongenoegen van een andere verkoper, genaamd H(...) A(...) A(...). Hij sprak u op uw prijsverlagingen aan en hij verplichtte u uw prijzen terug te verhogen. Er werd gezegd dat H(...) een lid was van het Al Mahdi leger, waardoor hij gevreesd was in de stad. U weigerde uw prijzen aan te passen en er gebeurden hierop 2 incidenten. Het eerste incident vond plaats in de vroege ochtend van 11 of 12/09/2018. U zag vanuit uw winkelruit dat een werknemer van H(...) brand stichtte aan uw speelgoedkraam. Gezien u ook vuurwerk verkocht accelereerde de brand snel. Deze werd geblust, maar veel van uw artikelen die op straat tentoongesteld werden waren vernield. U diende geen klacht in daar u geen getuigen had. U bleef niet bij de pakken zitten en mits wat hulp van andere handelaars, bouwde u uw zaak terug op. Echter, op 17/09/2018 werd u bij u thuis na uw werk bedreigd door drie mannen, één van hen was gewapend. Zij vroegen of u uw les nog niet geleerd had en dreigden ermee u en uw kinderen te vermoorden. Hierop besloot u direct te vertrekken. U nam de camerabeelden ter bewijs van de inval bij u thuis en jullie persoonlijke documenten en vertrokken naar het politiebureau. Hier diende u klacht in. Er werd echter niets op papier gezet omdat de plaatselijke politie u dat afraadde. Zij waren namelijk ook bang van H(...). Hierna vertrok u naar uw schoonzus in Diyala en verbleef hier nog een week. U vertrok vervolgens, samen met uw vrouw en kinderen, uit Irak. U reisde over land met bussen naar Turkije. In Turkije belde u nog eens naar uw buur. Hij vertelde dat onbekenden aan uw huis waren komen vragen of er nog iemand woonde in het huis. Daarna heeft niemand nog gevraagd achter jullie. Jullie reisden vervolgens verder naar Griekenland, met de hulp van een smokkelaar. Hier verbleven jullie drie maanden en reisden vervolgens, via Italië, verder naar België. Jullie verzochten een eerste keer om internationale bescherming in België op 15/05/2019.

Ter staving voor uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: de Iraakse identiteitskaarten van u, uw vrouw en vier kinderen (originelen), de Iraakse nationaliteitsbewijzen van u, uw vrouw en drie kinderen (originelen), uw Iraakse woonstkaart (origineel), uw Iraakse rantsoenkaart (origineel), uw huwelijksakte (origineel), foto's van uw winkel en uw belager (kopieën), screenshots van uw belager zijn facebook (kopieën), documenten in verband met uw winkel (kopieën) en een cd-rom met filmpjes van de brand en de bedreiging bij u thuis.

Uw eerste verzoek werd op 28 februari 2020 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Ook in hoofde van uw zoon A(...) en uw echtgenote hun eerste verzoek besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw zoon M(...) besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid. Deze beslissingen werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in zijn arrest van 8 oktober 2020, bevestigd en genieten aldus kracht van gewijsde. Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten vroeg u op 18 september 2023 een tweede keer internationale bescherming aan. Ook uw echtgenote en uw zonen A(...) en M(...) verzochten diezelfde dag een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde in het kader van uw huidige verzoek dat u van plan was terug te keren naar Irak. Wanneer dit in de zomer van 2023 aan de oren kwam van A(...) Z(...) - het Saraya Al Salam lid waar u in het verleden problemen mee had- viel hij uw broer F(...) aan bij hem thuis. U vreest nog steeds dat u en uw kinderen zullen vermoord worden door de militie Saraya Al Salam.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: allerlei documenten aangaande de brand aan uw winkel (origineel), meerdere documenten aangaande u, uw echtgenote, uw zoons en uw dochter ter staving van jullie inburgering hier (kopie).

Uw raadsheer stuurde op dd. 27 september 2023 en dd. 14 november 2023 twee Arabische documenten door, zonder vertaling noch inhoudelijke uitleg (kopieën).

## B. Motivering



*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*Uit het administratief dossier blijkt dat u in het kader van uw tweede verzoek opnieuw verwijst naar de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek en hier thans op voortbouwt. Dient echter te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek door de Commissaris-generaal (CGVS) uitdrukkelijk werd geoordeeld, en afdoende werd gemotiveerd, dat geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en beweerde vrees voor vervolging. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot dit besluit kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. De beslissing van het Commissariaat-generaal werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. De aangehaalde motieven staan aldus vast en de vastgestelde ongeloofwaardigheid kan niet meer worden betwist.*

*Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat het thans louter volharden in en herhalen van de eerder, ongeloofwaardig bevonden, motieven én het aanhalen van een bijkomend element dat hiervan in het verlengde ligt, geenszins kunnen volstaan om de eerdere beoordeling om te vormen. Zo verklaarde u dat uw oude vermeende handlanger A(...) Z(...) deze keer uw broer F(...) heeft aangevallen in de zomer van 2023. Hij zou dit gedaan hebben nadat hij gehoord had dat u van plan was terug te keren naar Irak (zie vragenlijst tweede verzoek, vraag 17). Aangaande deze aanval zelf baseerde u zich vooreerst op blote beweringen. U verklaarde dan wel bewijs te hebben van dit incident en dit te zullen voorleggen, toch tot op heden werd dit bewijs niet overgemaakt aan het CGVS. Hoe dan ook, u linkt de (beweerde) aanval op uw broer aan de problemen die u voorheen, voor uw vertrek uit Irak, kende. Aan uw vroegere beweerde problemen werd evenwel geen geloof gehecht waardoor logischwijs ook geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat uw broer, omwille van uw vroegere problemen en door uw voormalige belager(s), recent werd aangevallen..*

*De documenten die u thans voorlegt, kunnen hier ook geen ander licht werpen. Wat betreft de documenten die u neerlegde ter staving van de inburgering van u en uw gezin in België (school- en taalcertificaten, behaalde testen, examens, rijbewijzen, rekeningen, loonfiches, tal van getuigenissen van mensen waarmee jullie in België in aanraking komen, i.e. leerkrachten, werkgevers, meester en juffen, ...) dient te worden gesteld dat, hoewel verdienstelijk, deze documenten louter jullie situatie in België betreft en geen uitstaans heeft met de situatie van u en uw gezin in Irak. Deze stukken vermogen dan ook geenszins de appreciatie aangaande uw situatie in Irak in een ander daglicht te plaatsen.*

*Voor zover u een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen op grond van uw integratie en situatie in België dient u zich te wenden tot de hiertoe geeigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris en zijn gemachtigde op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet. U legde verder nog documenten neer ter staving van de brand die uitbrak waarbij uw pand in Bagdad vernield zou zijn. Zoals reeds aangehaald in het kader van uw eerste verzoek bleken er geen elementen voorhanden om te besluiten dat deze brand doelbewust werd aangestoken door / in opdracht van A(...) Z(...). De door u voorgelegde documenten kunnen ook hier geen ander licht op werpen.*

*Wat betreft de twee Arabische brieven die uw raadsheer doorstuurde in september en november 2023 dient opgemerkt te worden dat nergens wordt verduidelijkt waarover deze stukken handelen noch op welke manier deze uw relaas zouden kunnen ondersteunen. De stukken werden vervolgens op de zetel van het CGVS vertaald. Uit de vertaling blijken dit twee verstotingsbrieven te zijn, één op uw naam en één op naam van uw zoon A(...) te betreffen. De verstotingsbrief op naam van uw zoon A(...) werd ook door hemzelf voorgelegd in het kader van zijn tweede verzoek. In de beslissing genomen in zijn hoofde in het kader van zijn tweede verzoek werd aangaande dit document het volgende aangehaald:*

*“(…)”*

*Wat de verstotingsbrief op uw naam betreft die u voorlegde, kan een gelijkaardige redenering worden aangehaald. Dit document betreft allereerst ook louter een kopie waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar de authenticiteit ervan op geen enkele manier kan worden nagegaan. Dient bovendien ook hier nogmaals te worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten gezien deze makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Dit terzijde,*

*uit de vertaling van dit document valt louter af te lezen dat u uit de clan gezet bent omwille van de ‘vele problemen’, niets meer niets minder. Waarom u uit de clan gezet bent is niet duidelijk. Dit blijkt op geen enkele manier uit het document zelf noch wordt dit op enige manier door u verduidelijkt in het kader van uw huidig verzoek. Uit de vertaling van het stuk (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt bovendien dat deze verstotingsbrief van oktober 2023 dateert. Waarom uw stam u bovendien plots vijf jaar na uw vertrek uit Irak zou verstoten is evenmin duidelijk noch logisch. Voor zover u dit document zou linken aan de problemen die u in Irak stelde te hebben gekend met A(...) Z(...) en meent thans te kunnen aantonen dat u omwille van deze problemen nu ook verstoten bent, dient nogmaals te worden herhaald dat reeds in het kader van uw eerste verzoek duidelijk en afdoende werd geoordeeld dat aan deze beweerde problemen geen geloof kon worden gehecht. Het spreekt voor zich dat het dan ook geen steek houdt dat u thans, omwille van deze ongeloofwaardig bevonden problemen, door uw stam zou zijn verstoten.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance> ) in rekening genomen.*

*Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.*

*In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.*

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op [https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20230426.pdf](https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf) en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl/blijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het

betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar

arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote en uw twee zonen, A(...) en M(...), werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het door hen ingediende tweede verzoek.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster, – i. e. de echtgenote van tweede verzoeker en de moeder van eerste en derde verzoeker –, luidt als volgt:

“(…)

### A. Feitenrelaas

*U verklaarde een Iraakse soennitische moslima te zijn, geboren op (...) in Bagdad (Centraal-Irak). U trouwde in 2001 met A(...) R(...) S(...) N(...) (OV (...)). Jullie hebben samen vier minderjarige kinderen: A(...) A(...) R(...) S(...) (OV (...)), A(...) N(...) R(...) S(...) (OV (...)), A(...) M(...) R(...) S(...) (OV (...)) en A(...) M(...) R(...) S(...) (OV (...)). U woonde tot uw vertrek in Bagdad en heeft u zes jaar als leerkracht gewerkt. Uw man had zijn eigen winkel van school- en speelgoedartikelen. Uw man en de andere winkeliers hadden met de verkopers een onuitgesproken regel de prijzen gelijk te houden. Wanneer de huurprijs van het gebouw waar uw man zijn winkel gelokaliseerd was verhoogde, besloot hij om toch zijn prijzen aan te passen en zo meer klanten te lokken. Hij was een geliefde winkelier. Dit tot groot ongenoegen van een andere verkoper genaamd H(...) A(...) A(...). Hij sprak uw man hierop aan en hij verplichtte uw man zijn prijzen terug te schroeven naar de vorige prijzen. Er werd gezegd dat H(...) een lid was van het Al Mahdi leger, waardoor hij gevreesd werd in de stad. Uw man weigerde zijn prijzen aan te passen en er gebeurden hierop 2 incidenten. Het eerste incident vond plaats in de vroege ochtend van 11 of 12/09/2018. Uw man zag vanuit zijn winkelruit dat een handlanger van H(...) brand stichtte aan zijn speelgoedkraam. Gezien uw man ook vuurwerk verkocht accelereerde de brand snel. Deze werd geblust maar veel van zijn artikelen waren vernield. Uw man diende geen klacht in. Uw man bleef niet bij de pakken zitten en mits wat hulp van handelaars runde hij de zaak verder. Echter op 17/09/2018 werd uw man na zijn werk bedreigd door drie gewapende mannen aan jullie huisdeur. De mannen vroegen aan uw man of hij zijn les nog niet geleerd had en dreigden hem en de kinderen te vermoorden. Hierop besloten jullie te vertrekken. Jullie namen de camerabeelden en documenten mee en vertrokken naar het politiebureau. Hier diende uw man klacht in. Er werd echter niets op papier gezet omdat de plaatselijke politie dat afraadde, zij waren ook bang van H(...). Hierna vertrokken jullie naar uw schoonzus in Diyala en verbleven hier nog een week. U vertrok, samen met uw man en kinderen, uit Irak. U ging over land met bussen van Irak naar Turkije. In Turkije belde uw man nog eens naar uw buur. Hij vertelde dat er onbekenden aan uw huis waren komen vragen of er nog iemand woonde in het huis. Jullie verplaatsten zich vervolgens te voet en met de auto richting Griekenland, met de hulp van een smokkelaar. Hier verbleven jullie drie maanden en dan vertrokken jullie weer. In Griekenland bent u 's nachts verkracht geweest door de smokkelaar. Niemand is hier van op de hoogte maar het bezorgde u vanaf dan mentale problemen. Vervolgens kostte het jullie drie maanden om via Italië van Griekenland naar België te komen. Jullie documenten gaven jullie af aan de smokkelaar in Griekenland, hij zou deze later opsturen. Alles, buiten jullie paspoorten, werd ook effectief nog later opgestuurd. Jullie verzochten een eerste keer om internationale bescherming in België op 15/05/2019.*

*Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming verwees u naar de stukken die door uw man werden voorgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming , i.c. Iraakse identiteitskaarten van u, uw man en vier kinderen (origineel), Iraakse nationaliteitsbewijzen van u, uw man en drie kinderen (origineel), de Iraakse woonkaart (origineel), de Iraakse rantsoenkaart (origineel), uw huwelijksakte (origineel), foto's van zijn winkel, zijn belager en screenshots van facebook (kopie), contract van de zaak (kopie), cd-rom met filmpjes van de brand en de bedreiging bij u thuis (kopie). U legde voorts zelf nog Belgische medische attesten voor (origineel).*

*Uw eerste verzoek werd op 28 februari 2020 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Ook in hoofde van uw zoon A(...) en uw echtgenoot hun eerste verzoek besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw zoon M(...) besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid. Deze beslissingen werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in zijn arrest van 8 oktober 2020, bevestigd en genieten aldus kracht van gewijsde.*

*Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten vroeg u op 18 september 2023 een tweede keer internationale bescherming aan. Ook uw echtgenoot en uw zonen A(...) en M(...) verzochten diezelfde dag een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde dat u in Irak nog steeds angst hebt voor de militie Saraya Al Salam omwille van de problemen die u reeds uiteen gezet heeft in het kader van uw eerste aanvraag. U vermoedt ook dat uw zoon A(...) homoseksueel is en dat dit voor problemen zal zorgen in Irak. U verklaarde dat hij eigenlijk diegene is die zorgt voor de problemen die jullie hebben bij een terugkeer naar Irak met de militie Saraya Al Salam. U verklaarde dat uw man van uw zoon zijn homoseksualiteit en de problemen met de militie niet op de hoogte is. Daarnaast verklaarde u dat uw dochter niet graag haar hoofddoek draagt en wilt studeren. U vreest dat zij uitgehuwelijkt zal worden in Irak. Bovendien verklaarde u dat uw kleinste zoon momenteel ziek is en urineproblemen heeft.*

*Ter staving van uw tweede verzoek legde u geen documenten neer.*

## **B. Motivering**

*In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden meer kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*In dit verband moet er immers op worden gewezen dat, en dit in tegenstelling tot uw eerder verzoek om internationale bescherming waarbij u uitdrukkelijk verzocht om te worden gehoord door een vrouwelijke protection officer, de bijstand vroeg van een vrouwelijke tolk alsook melding maakte van psychologische problemen, u thans geen dergelijke noden aanhaalde. U bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw tweede verzoek uitdrukkelijk gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure om internationale bescherming kunnen belemmeren, antwoordde u ontkennend en bracht u geen dergelijke elementen aan. Ook de Commissaris-generaal zelf beschikt over geen dergelijke elementen.*

*Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*Uit het administratief dossier blijkt dat u in het kader van uw tweede verzoek opnieuw verwijst naar de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek en hier thans op voortbouwt. Dient echter te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek door de Commissaris-generaal (CGVS) uitdrukkelijk werd geoordeeld, en afdoende werd gemotiveerd, dat geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en beweerde vrees voor vervolging. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot dit besluit kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. De beslissing van het Commissariaat-generaal werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. De aangehaalde motieven staan aldus vast en de vastgestelde ongeloofwaardigheid kan niet meer worden betwist*

*Uit uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw tweede verzoek, blijkt voorts dat u, wat betreft de problemen die u in Irak zou hebben gekend, integraal steunt op dezelfde motieven als aangehaald door uw man, A(...) R(...) S(...) N(...), in het kader van zijn tweede verzoek. In hoofde van uw man werd door de Commissaris-generaal echter besloten tot een niet-ontvankelijkheid van zijn tweede verzoek daar hij geen elementen aanbracht die een ander licht konden werpen op de eerdere beoordeling.*

*Aangezien u zich voor wat betreft de feiten die zich in Irak zouden hebben afgespeeld, en nog actueel zouden zijn, beperkt tot een verwijzing naar dezelfde feiten zoals aangehaald door uw echtgenoot én geen andere eigen motieven aanbracht, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.*

*Deze beslissing luidt als volgt :*

*“(…)”*

*Wat betreft de bijkomende elementen die u nog aanhaalde, i.e. de homoseksualiteit van uw zoon, dient opgemerkt te worden dat in kader van uw zoon zijn eerste verzoek dit motief reeds ongeloofwaardig bevonden is. Een kopie van de beslissing genomen in hoofde van uw zoon in het kader van zijn eerste verzoek werd toegevoegd aan uw dossier. Ook in kader van zijn tweede aanvraag bouwde uw zoon louter verder op deze vermeende geaardheid en de hieraan gelinkte problemen. In hoofde van zijn tweede verzoek werd dan ook besloten tot een niet-ontvankelijkheidsbeslissing over te gaan. De elementen op grond waarvan de Commissaris-generaal in hoofde van uw zoon tot deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing besliste, luiden als volgt :*

"(...)"

*Het loutere feit dat u hier in navolging van uw zoon ook in het kader van uw tweede verzoek verwijst naar zijn vermeende geaardheid en hieraan gelinkte problemen in Irak, kan duidelijk niet volstaan om de omstandige motivering, weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw zoon in het kader van zijn tweede verzoek te weerleggen.*

*Kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat het minstens bevreemdend te noemen is dat u verklaarde dat uw man absoluut niet op de hoogte is van uw zoon zijn geaardheid noch de problemen die hierdoor aanwezig zouden zijn in Irak. Uw man legde nochtans in kader van zijn tweede verzoek een verstotingsbrief neer van uw zoon. Dat hij enerzijds deze brief neerlegt in kader van zijn tweede verzoek maar dan absoluut niet zou weten waarom uw zoon zou verstoten strookt niet. Dit bevestigt eens te meer de ongeloofwaardigheid van de geaardheid en problemen hieraan gelinkt van uw zoon (vragenlijst tweede verzoek, vraag 17).*

*Wat betreft uw dochter die geen hoofddoek wilt dragen en wilt studeren dient opgemerkt te worden dat dit problemen van louter socio-culturele aard betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en aldus evenmin volstaan om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus. U toont overigens ook geenszins in concreto aan dat uw dochter ingeval van een terugkeer naar Irak een hoofddoek zou moeten dragen, dan wel problemen zou kennen indien zij dit niet zou doen, noch verduidelijkt u wat zij dan wel hierom zou moeten vrezen. Dat uw dochter evenmin in de mogelijkheid zou zijn om te studeren in geval van een terugkeer naar Irak, toont u voorts ook geenszins in concreto aan.*

*Uw vrees tot slot dat zij zal uitgehuwelijkt worden in Irak blijkt verder ook een puur hypothetische vrees die u weerom geenszins staaft noch in concreto aantoont (vragenlijst, vraag 23).*

*Aangaande de medische problemen van uw zoontje dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsstatus op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (vragenlijst, vraag 23).*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.*

*Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.*

*In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is*



binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op [https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20230426.pdf](https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf) en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa

en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van

artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenoot en uw twee zonen, A(...) en M(...), werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het door hen ingediende tweede verzoek.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De vierde bestreden beslissing, genomen in hoofde van derde verzoeker, - i. e. de broer van eerste verzoeker en de zoon van tweede verzoeker en verzoekster -, luidt als volgt:

“(…)

### A. Feitenrelaas

*U bezit de Iraakse nationaliteit en bent afkomstig van Bagdad, waar u op (...) 2004 geboren werd. U bent een soenniet van Arabische origine en woonde steeds in Bagdad Jedida. In Irak ging u naar school tot het tweede middelbaar. In 2018 zijn uw vader R(...) S(...) N(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)) en moeder H(...) H(...) S(...) S(...) (CG (...); O.V. (...)) uit Irak vertrokken samen met u, uw zus N(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)), uw broers M(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)) en A(...) R(...) S(...) A(...) (CG (...); O.V. (...)). Jullie kwamen op 12 mei 2019 in België aan en uw ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 15 mei 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in de naam van uw broers, zus en u als vergezellende minderjarige ingediend. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 26 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas. Uw ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 8 oktober 2020.*

*Op 19 januari 2021 dienden uw broers, uw zus en u een verzoek in eigen naam in. Jullie verklaarden dat jullie vreesden bij terugkeer naar Irak geïsoleerd te worden door dezelfde militieleden die uw vader in het verleden bedreigden. Daarnaast verklaarden jullie dat de scholen in Irak niet te vergelijken waren met de scholen hier in België. U beweerde slecht behandeld te zijn geweest door uw leerkrachten in Irak. Ze slaagden er niet in op een degelijke manier les te geven en als u iets fout las, werd u door hen geslagen. Het eten van uw broer M(...) werd afgenomen door andere kinderen en hij werd door hen geslagen, zonder dat zijn leerkracht ertussen kwam. Uw zus verklaarde bij terugkeer naar Irak te worden gedwongen zich aan bepaalde regels te conformeren, meer bepaald het dragen van een hoofddoek, lange kledij en niet met jongens omgaan. Ze verklaarde dat jullie niet Z(...) deze zomer foto's van haar toonde aan uw oom I(...) waarop ze te zien was zonder hoofddoek en met westerse kledij. Hij zou hierop tegen uw vader gezegd hebben dat hij uw zus zou uithuwelijken aangezien uw vader blijkbaar niet in staat was haar op een goede manier op te voeden. Tot slot vreesden uw zus en uw broer M(...) tevens het slachtoffer te worden van ontvoering. Jullie legden geen bijkomende documenten voor ter staving van jullie verzoek. Het verzoek van uw broer M(...) en zus werd op 7 oktober 2021 niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Op 28 oktober 2021 nam het Commissariaat-generaal voor uw broer A(...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*U verliet België niet en op 18 september 2023 dienden uw ouders, uw broer M(...) en u een tweede verzoek in. U verwijst naar dezelfde feiten als voordien. U vertrok samen met uw gezin en gaat hier ondertussen reeds jaren naar school. U zou graag piloot worden. U vreest dat u bij terugkeer terug van nul zou moeten beginnen op school. Ter staving van uw verzoek legt u een kopie voor van een verstotingsbewijs omtrent uw broer A(...).*

## **B. Motivering**

*In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofd geen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u ondertussen meerderjarig bent geworden.*

*Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit*

verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard aangezien u geen eigen feiten had aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigden.

U diende geen beroep in tegen deze beslissing binnen de daarvoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw asielerzoek. U beperkt zich integendeel louter tot de mededeling dat u naar dezelfde asielmotieven verwijst die u in het verleden hebt uiteengezet, met name de problemen die uw vader ondervond met militieleden.

Wat betreft het feit dat u hier al jaren naar school gaat en vreest bij terugkeer terug van nul te moeten beginnen, moet worden opgemerkt dit geen uitstaans heeft met uw asielmotieven en geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert immers niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

In het verstotingsbewijs dat u voorlegt wordt slechts melding gemaakt van het feit dat uw stam niet meer verantwoordelijk is voor uw broer A(...), dit zonder verdere verduidelijking (zie vertaling die aan het administratief dossier werd toegevoegd). In dit document wordt nergens naar u verwezen en u verduidelijkt ook zelf niet op welke manier dit document uw verzoek zou kunnen ondersteunen. Het voorgelegde document kan dan ook geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw beweerde nood aan internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance> ) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

*De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op [https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif\\_irak\\_veiligheidssituatie\\_20230426.pdf](https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf) en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl/blijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.*

*De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.*

*De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.*

*De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.*

*Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.*

*Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het*

betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Bagdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar

arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De tweede verzoeken, ingediend door uw broer A(...) en uw ouders worden tevens niet-ontvankelijk verklaard.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

## 3. Over de gegrondheid van de beroepen

### 3.1. De verzoekschriften



3.1.1. In een enig middel voert eerste verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht”*.

Vooreerst citeert eerste verzoeker, en geeft toelichting bij, de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen. Hij haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en betoogt dat er volgens deze bepaling, rekening houdend met verzoekers specifieke profiel, een grondige analyse moet worden uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, doch dat dit *in casu* niet op behoorlijke wijze geschiedde. Voorts gaat hij theoretisch in op de samenwerkingsplicht en de bewijslast, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM).

Aangaande het *“risico tot vervolging op grond van de seksuele oriëntatie van de verzoeker”*, stelt eerste verzoeker dat de commissaris-generaal nalaat de nieuwe elementen te onderzoeken en dat *“hij tijdens het vorige verzoek niet alles heeft uiteengezet door de aanwezigheid van een vrouwelijke tolk”*. Hij voert aan zijn huidige relatie met een man spontaan verklaard te hebben en stelt dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) niet wist wat te doen met dit nieuw element. Wat betreft het neergelegde verstotingsbewijs betoogt eerste verzoeker dat de commissaris-generaal hier geen enkel onderzoek over voerde en er aldus *“een tegenstrijdigheid (bestaat) tussen de beslissing van het CGVS waarin wordt vermeld dat de verzoekende partij een verstotingsbewijs neerlegde en de DvZ die aangeeft dat de vraag omtrent de documenten niet van toepassing is”*. Voorts betoogt eerste verzoeker dat het niet zorgvuldig, noch redelijk is dat de commissaris-generaal een argumentatie uitvaardigt *“zonder nog maar enig idee te hebben van de beweegredenen die de verzoeker ertoe aanzetten het document neer te leggen”*. Hij verwijst naar het *“COI Report Iraq – Targeting of individuals”* van EUAA van januari 2022 en stelt dat hieruit blijkt dat verstoting ernstig moet worden genomen en de LGBT-gemeenschap een risico tot vervolging kent. Hij stelt nog dat het bestaan van corruptie de commissaris-generaal er niet van ontslaat het document te onderzoeken en dat het niet enkel kan dienen tot een door de commissaris-generaal geloofwaardig bevonden relaas.

Aangaande het risico op vervolging als soenniet, verwijst eerste verzoeker naar zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn interview bij de DVZ, waarbij hij opmerkt dat men aan de typfouten en zinsconstructies merkt dat dit vluchtig moet zijn verlopen. Hij herhaalt dat zijn vader niet weet of wist of de vervolging door A. Z. te maken heeft met een sektarische kwestie. Soennieten worden immers specifiek gevisieerd door hun geloofsstrekking, aldus eerste verzoeker, die ter staving hiervan citeert uit voormeld rapport van EUAA van januari 2022 alsook uit de Country Policy and Information Note *“Iraq: Sunni Arabs”* van UK Home Office van januari 2021. Voorts stelt hij nog dat de commissaris-generaal *“niet (is) nagegaan of er een “doeltreffende” en “niet tijdelijke” bescherming voorhanden is, zoals nochtans vereist onder artikel 48/5§2 van de Vreemdelingenwet”*. Ondergeschikt dient volgens eerste verzoeker minstens te worden aangenomen dat hij een verhoogd risico loopt op ernstige schade en dat hem subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend.

Verder stelt eerste verzoeker dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van de complexe veiligheidssituatie en de corruptie in Irak. Hij hekelt dat de commissaris-generaal geen onderzoek voerde *“naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19”*. Verzoeker gaat verder in op de veiligheidssituatie in Bagdad, het gebrek aan controle van de Iraakse regering over de milities en de opkomst van Daesh (IS). Hij wijst er tevens op dat in juli 2022 nog bericht werd over aanslagen door IS en dat de inwoners van Bagdad daarnaast het slachtoffer zijn van de zware spanningen in Irak tussen de Iraanse en de Amerikaanse belangen. Hij wijst tot slot op de betogingen die sedert 2019 aanhouden en die gewelddadig worden onderdrukt. Hij verwijst in dit kader naar verschillende artikels en nieuwsberichten. Hij is van oordeel dat men hem in deze omstandigheden zeker geen effectieve bescherming van niet-tijdelijke aard in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet kan waarborgen.

3.1.2. In een enig middel voeren de andere verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 62, 57/6/2 en 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *“het recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat”*.

Vooreerst citeren de verzoekende partijen, en geven zij toelichting bij, enkele van de door hen geschonden geachte bepalingen en beginselen. Wat betreft de bestreden beslissingen voeren zij aan dat een persoonlijk onderhoud nodig was aangezien de commissaris-generaal nog met vragen en onduidelijkheden zat. Het gaat dan ook niet op om deze onduidelijkheid te gebruiken om een negatieve beslissing te motiveren, aldus de verzoekende partijen. De verzoekende partijen verwijzen in dit verband naar de twee Arabische documenten die door tweede verzoeker werden bijgebracht en waaruit blijkt dat hij en zijn zoon, eerste verzoeker *in casu*, werden verstoten door hun stam.

Wat betreft de nieuwe elementen wijzen de verzoekende partijen op de documenten die zij hebben neergelegd in het kader van hun volgende verzoeken om internationale bescherming en herhalen zij hun verklaringen. Zij zijn van oordeel dat de verstotingsattesten die werden neergelegd door de commissaris-generaal niet naar waarde werden beoordeeld en dat de commissaris-generaal op dit punt onzorgvuldig is geweest, daar zij aangeeft dat *“de reden niet duidelijk is doch weigert om verzoekende partij hieromtrent te horen”*. Voorts voeren zij aan dat het niet is *“omdat bepaalde documenten kopieën zouden zijn, dat met de inhoud of de verklaringen hieromtrent geen rekening moet gehouden worden”*. Zij stellen verder dat het niet is omdat de eerdere verklaringen ongeloofwaardig zijn bevonden, dat alle verklaringen in volgende procedures eveneens per definitie ongeloofwaardig zouden zijn. Zij wijzen erop dat zowel eerste verzoeker als zijn moeder, verzoekster *in casu*, zijn seksuele geaardheid aanhalen en menen dat het niet opgaat te verwijzen naar eventuele tegenstrijdigheden zonder eerste verzoeker hiermee te confronteren. Voorts hekelen zij dat *“het CGVS standaard naar eerdere ongeloofwaardige verklaringen verwijst om elk volgend verzoek van verzoekende partijen om internationale bescherming als niet ontvankelijk te beoordelen”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming voeren de verzoekende partijen aan dat de informatie in de bestreden beslissingen niet voldoende actueel is, daar de informatie en de rapporten waarnaar de commissaris-generaal verwijst, met uitzondering van de COI Focus *“Irak – Veiligheidssituatie”* van 26 april 2023, gebaseerd zijn op *“informatie en gebeurtenissen voor de periodes 2021 en begin 2022”*. De verzoekende partijen verwijzen naar algemene informatie die recenter is dan de rapporten waarop de commissaris-generaal zich baseert en stellen dat de situatie in Gaza ook een invloed heeft op de veiligheidssituatie in Irak, ter staving waarvan zij verwijzen naar een aantal artikels beschikbaar op de website van Al Jazeera. Zij wijzen erop dat de FOD Buitenlandse Zaken afraadt naar Irak te reizen vanwege de onveilige in instabiele veiligheidssituatie. Zij zijn van mening dat deze gegevens moeten worden aanvaard als een nieuw element dat tot de ontvankelijkheid van hun volgende verzoeken had moeten leiden.

3.1.3. Als bijlage aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

### 3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. In de zaak met rolnummer 306 525 legt eerste verzoeker ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een bewijs van zijn relatie met meneer M. A. voegt (stuk 1).

3.2.2. In de zaak met rolnummer 306 407 leggen de andere verzoekende partijen ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij een medische verklaring van F. S. N. (stuk 1) en een medische attest betreffende tweede verzoeker en verzoekster hun dochter N. (stuk 2), voegen.

### 3.3. Beoordeling

#### 3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van de beroepen is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

#### 3.3.2. Ontvankelijkheid van de middelen

3.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissingen worden de volgende verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, ingevolge de vaststelling dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. De door eerste verzoeker aangevoerde schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag. Ook de door de andere verzoekende partijen aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet mist juridische grondslag. Bovendien houden de bestreden beslissingen geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert eerste verzoeker de schending aan van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel *in casu* geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 geschonden kan zijn, daar dit voorziet in de mogelijkheid voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) om zich in een beslissing te baseren op informatie die telefonisch of via e-mail verkregen werd doch hier *in casu* geen gebruik van werd gemaakt. Waar de andere verzoekende partijen de schending aanvoeren van *“het recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat”*, geven zij evenmin enige toelichting over de wijze waarop zij deze rechten geschonden achten.

3.3.2.3. De middelen zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen. *In casu* wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het volgend verzoek om internationale bescherming van eerste verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (A) eerste verzoeker zijn huidig verzoek grotendeels steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste verzoek heeft uiteengezet en waarbij geen geloof kon worden gehecht aan zijn homoseksuele activiteiten, dat (B) het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd hier niets aan wijzigt en op zich niet van dien aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te hebben, dat (C) het voorgelegde verstotingsbewijs geenszins kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van zijn beweerde gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en dat (D) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat eerste verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat het volgend verzoek om internationale bescherming van tweede verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor

subsidaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van die wet in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De commissaris-generaal wijst erop dat (A) tweede verzoeker in het kader van huidig verzoek opnieuw verwijst naar de feiten die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste verzoek en hierop voortbouwt, doch waaraan geen geloof werd gehecht door zowel het CGVS als de Raad, dat (B) het louter volharden in en herhalen van de eerder, ongeloofwaardig bevonden, motieven en het aanhalen van een bijkomend element dat hiervan in het verlengde ligt geenszins kunnen volstaan om de eerdere beoordeling om te vormen, dat (C) de documenten die hij thans neerlegt hier geen ander licht op kunnen werpen en dat (D) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat tweede verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de derde bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van die wet in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De commissaris-generaal wijst erop dat (A) uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het kader van haar huidig verzoek opnieuw verwijst naar de feiten die zij reeds aanhaalde in het kader van haar eerste verzoek en hierop voortbouwt, doch waaraan geen geloof werd gehecht door zowel het CGVS als de Raad, dat (B) uit haar verklaringen afgelegd in het kader van haar huidig verzoek blijkt dat zij, wat betreft de problemen die zij in Irak zou hebben gekend, integraal steunt op dezelfde motieven die door haar echtgenoot, tweede verzoeker *in casu*, werden aangehaald en er in zijn hoofde besloten wordt tot niet-ontvankelijkheid van zijn huidig verzoek, waarbij wordt verwezen naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de tweede bestreden beslissing, dat (C) het loutere feit dat verzoekster in navolging van haar zoon, eerste verzoeker *in casu*, verwijst naar zijn vermeende homoseksuele geardeheid en de hieraan gelinkte problemen in Irak, niet kan volstaan om de omstandige motivering, weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van haar zoon in het kader van zijn tweede verzoek, te weerleggen, dat (D) de problemen die zij vreest voor haar dochter, die geen hoofddoek wil dragen en wil studeren, van louter socio-culturele aard zijn en zij deze problemen overigens niet *in concreto* aantoonst en dat de vrees dat haar dochter zal uitgehuwelijkt worden puur hypothetisch is, dat (D) aangaande de medische problemen van haar zoon, zij zich voor het verkrijgen van een verblijfsstatus op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure en dat (E) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de derde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de vierde bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat het volgend verzoek om internationale bescherming van derde verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van die wet in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (A) derde verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die hij heeft uiteengezet naar aanleiding van zijn eerste verzoek, dat door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard aangezien hij geen eigen feiten had aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigden, omdat (B) derde verzoeker geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd die betrekking hebben op zijn asiolverzoek, dat (C) wat betreft het feit dat hij hier al jaren naar school gaat en vreest bij terugkeer van nul te moeten beginnen, dit niet onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming ressorteert, dat (D) het voorgelegde verstotingsbewijs geenszins kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van zijn beweerde nood aan internationale bescherming, en dat (E) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de vierde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot de verzoekende partijen hun vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat eerste verzoeker, in het kader van huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming, blijft vasthouden aan zijn eerdere verklaringen over zijn relatie met de zoon van A. Z., waardoor zijn vader in Irak problemen gekend zou hebben. Eerste verzoeker verklaart dat A. Z. hem en zijn zoon op heterdaad betrappt hebben, en dat zijn vader omwille hiervan problemen kreeg met A. Z. Bovendien geeft hij aan momenteel in België een relatie te hebben. Ter staving legt verzoeker een verstotingsbrief (administratief dossier (hierna: AD) eerste verzoeker, stuk 4, 'Documenten', nr. 1) en een verklaring van M. A. (aanvullende nota eerste verzoeker, stuk 1) neer.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat eerste verzoeker naar aanleiding van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aanbrengt. De commissaris-generaal motiveert dit in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

*“U herhaalt dat A(...) Z(...) op de hoogte was van uw seksuele relatie met zijn zoon en dat hij daarom problemen maakte met uw vader, zonder hem van deze redenen op de hoogte te brengen. In tegenstelling tot wat u eerder aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek, beweert u nu plots dat hij jullie op heterdaad betrappt zou hebben. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop hij over jullie relatie te*

*weten zou zijn gekomen, bevestigt nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Dat u nu opnieuw een relatie met een man zou hebben is slechts een blote bewering van u, aan dewelke geen geloof kan worden gehecht gezien uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw vermeende homoseksualiteit.*

*In het verstotingsbewijs dat u voorlegt wordt slechts melding gemaakt van het feit dat uw stam niet meer verantwoordelijk is voor u. Enige verduidelijking of wat de reden hiervoor zou zijn wordt zelfs niet weergegeven in het document (zie vertaling die aan het administratief dossier werd toegevoegd). Voor zover u met dit document zou willen aantonen dat u verstoten werd omwille van de feiten die u in Irak meemaakte, moet dan ook besloten worden dat dit geenszins uit het document blijkt. Dient bovendien te worden opgemerkt dat u het document niet voorlegt in het kader van een geloofwaardig relaas. Het betreffende document is overigens ook louter een kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Tot slot, doch niet in het minst, kan hier nog worden onderlijnd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het dossier werd toegevoegd, blijkt dat allerhande Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Hun bewijswaarde is derhalve dan ook sowieso slechts relatief. Het mag duidelijk zijn dat het voorgelegde document geenszins kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw beweerde gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade."*

Eerste verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet alles heeft kunnen vertellen door de aanwezigheid van een vrouwelijke tolk. De Raad merkt op dat hem bij de DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd of hij verder in de procedure bij voorkeur in het bijzijn van een mannelijke of een vrouwelijke tolk gehoord wenste te worden, waarop hij antwoordde geen voorkeur te hebben (AD eerste verzoeker, stuk 7, 'Voorgaande verzoeken', Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, vraag 3). Dat hij in voorliggend verzoekschrift aanvoert niet alles te hebben kunnen vertellen omwille van de vrouwelijke tolk, is dan ook niet ernstig.

Voorts voert eerste verzoeker aan zijn huidige relatie spontaan aangebracht te hebben en stelt hij dat de ambtenaar van de DVZ niet wist welke informatie het CGVS hierover verwachtte, zodat in het kader van een zorgvuldig onderzoek de commissaris-generaal hem hierover had moeten horen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat verzoeker met dit betoog voorbijgaat aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van deze wet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Ter staving van zijn huidige relatie legt eerste verzoeker ter terechtzitting een bondige verklaring neer van meneer M. A. (aanvullende nota eerste verzoeker, stuk 1). De Raad merkt echter op dat eerste verzoeker geen identiteitsbewijs bijbrengt van deze persoon, noch brengt hij enige foto bij waarop zij samen te zien zijn. Bovendien merkt de Raad op dat de naam van meneer M. A. in deze verklaring op verschillende manieren geschreven werd. Aan deze verklaring kan gelet op het gesolliciteerde karakter ervan hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde worden gehecht. Deze verklaring op zich is dan ook niet afdoend om, gelet op verzoekers eerdere ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent, zijn beweerde homoseksuele geaardheid en de hieraan gekoppelde problemen in Irak aannemelijk te maken.

Verder kan eerste verzoeker niet worden bijgetreden waar hij aangaande de door hem neergelegde verstotingsbrief (AD eerste verzoeker, stuk 4, 'Documenten', nr. 1) betoogt dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de beslissing van de commissaris-generaal, waarin wordt vermeld dat hij een verstotingsbewijs neerlegde, en de verklaring bij de DVZ die aangeeft dat de vraag omtrent de documenten niet van toepassing is. De Raad merkt op dat het verstotingsbewijs door verzoekers voormalige raadsheer werd neergelegd op 27 september 2023, en hij zijn verklaring inzake zijn volgend verzoek om internationale bescherming aflegde op 22 september 2023, dus vóór het neerleggen van de verstotingsbrief, waardoor de ambtenaar van de DVZ nog niet op de hoogte geweest kon zijn van deze verstotingsbrief. Dit in acht genomen, kan er dus geen tegenstrijdigheid worden vastgesteld tussen de eerste bestreden beslissing, in zoverre hierin melding wordt gemaakt van de verstotingsbrief, en eerste verzoekers verklaringen bij de DVZ. Voorts bekritiseert eerste verzoeker dat de commissaris-generaal " *motiveert op eenzijdige wijze en zonder zich te bekommeren over de redenen om de welke het document wordt neergelegd*", wat volgens eerste verzoeker zorgvuldig, noch redelijk is. De Raad merkt op dat de verstotingsbrief werd neergelegd zonder enige uitleg waarover deze handelt, noch hoe dit document verzoekers relaas kan ondersteunen en dat na vertaling op het CGVS pas bleek dat dit een verstotingsbrief is. Het komt nochtans aan de verzoeker om internationale bescherming toe om, wanneer hij documenten ter staving van zijn relaas neerlegt, de inhoud van deze documenten toe te lichten en aan te geven hoe deze zijn relaas kunnen ondersteunen, waartoe eerste verzoeker, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft. Verzoekers betoog dat de argumenten van de

commissaris-generaal op dit vlak redelijk, noch zorgvuldig zijn, is dan ook niet ernstig. Bovendien geeft eerste verzoeker in zijn verzoekschrift op geen enkele wijze aan dat dit document door de commissaris-generaal verkeerd geïnterpreteerd zou zijn, laat staan op welke manier het dan wel geïnterpreteerd had moeten worden.

Vervolgens stelt eerste verzoeker dat het bestaan van corruptie in Irak de commissaris-generaal er niet van ontslaat de neergelegde documenten te onderzoeken en deze niet enkel dienen "*tot een door de verwerende partij geloofwaardig bevonden relaas*". Zo documenten inderdaad niet enkel dienen ter ondersteuning van een geloofwaardig bevonden relaas, kan eerste verzoeker niet worden bijgetreden dat de documenten in kwestie niet terdege onderzocht zouden geweest zijn. Uit de bovenstaande motivering van de commissaris-generaal blijkt dat het niet enkel omwille van de corruptie en documentenfraude in Irak is dat deze brief niet voldoende wordt geacht, maar ook omdat uit de vertaling van dit document geenszins blijkt wat de reden is dat eerste verzoeker uit zijn stam gezet zou zijn. Verzoekers betoog is dan ook niet afdoend om de bovenstaande motieven te weerleggen of te ontkrachten.

Door verder in zijn verzoekschrift op algemene wijze te stellen dat uit het "*COI Report Iraq – Targeting of individuals*" van EUAA van januari 2022 blijkt dat verstoting ernstig wordt genomen en de "*LGBT-gemeenschap een risico tot vervolging kent*", brengt eerste verzoeker geen concrete elementen en argumenten aan die de bovenstaande analyse in een ander daglicht plaatsen.

Voorts voert eerste verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat soennieten specifiek geïdende worden door hun geloofsbekering en "*arbitrair gearresteerd en arbitrair ondergaan [worden] aan de Antiterrorisme wet*". Hij verwijst in dit kader naar de Country Policy and Information Note "*Iraq: Sunni Arabs*" van UK Home Office van januari 2021 en het "*COI Report Iraq – Targeting of individuals*" van EUAA van januari 2022. De Raad stelt echter vast dat nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt, en eerste verzoeker evenmin aan toont, dat er in Bagdad sprake is van een groepsvervolg van soennieten, waardoor er in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen worden aangenomen omwille van het loutere feit dat hij soenniet is. *In casu* worden door eerste verzoeker evenmin concrete en geloofwaardige persoonlijke elementen aangereikt op basis waarvan kan worden aangenomen dat hij als soenniet geïdende werd in zijn land van herkomst, dan wel zal worden geïdende bij terugkeer.

Ten tweede stelt de Raad vast dat de andere verzoekende partijen in het kader van hun huidige (tweede) verzoeken evenzeer blijven vasthouden aan en verder bouwen op hun eerdere verklaringen. Zo verklaart tweede verzoeker dat wanneer A. Z. vernomen had dat hij zou terugkeren, diens handlangers zijn broer F. aangevallen hebben in de zomer van 2023. Ter staving hiervan legt tweede verzoeker ter terechtzitting bij aanvullende nota een medische verklaring neer inzake zijn broer F. S. N. (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 1). Verzoekster verwijst naar de verklaringen van haar echtgenoot in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming. Tevens verwijst zij naar de seksuele geaardheid van haar zoon A., eerste verzoeker *in casu*, en voegt zij toe dat haar dochter bij terugkeer naar Irak een hoofddoel zal moeten dragen, wil studeren en de kans bestaat dat zij uitgehuwelijkt zal worden, en dat haar jongste zoon M. medische problemen heeft. Derde verzoeker steunt zijn huidig verzoek om internationale bescherming evenzeer op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste verzoek uiteengezet heeft. Tevens voegt hij toe dat hij al jaren naar school gaat in België en vreest bij een terugkeer naar Irak opnieuw vanaf nul te moeten beginnen. De verzoekende partijen leggen in het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming verschillende documenten ter staving van hun inburgering (AD tweede verzoeker, stuk 4, 'Documenten', nrs. 2 -7), documenten aangaande de brand in de winkel (*Ibid.*, nr. 1) en twee verstotingsbewijzen neer (*Ibid.*, nrs. 8 en 9). Bij aanvullende nota leggen zij nog een medisch verslag neer inzake de dochter N. van tweede verzoeker en verzoekster (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 2).

Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat ook de andere verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Waar de andere verzoekende partijen in hun verzoekschrift, wat betreft de verstotingsbewijzen van eerste en tweede verzoeker, aanvoeren dat het niet redelijk is "*om langs de ene kant geen verduidelijking te vragen hoewel die voor het CGVS noodzakelijk zou kunnen zijn en langs de andere kant dit argument te gebruiken om geen rekening te houden met de verstotingsattesten*", benadrukt de Raad de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van deze wet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om

internationale bescherming. Bovendien stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de tweede bestreden beslissing wel een beoordeling maakte van de verstotingsbewijzen, en hierover terecht oordeelt dat (i) uit deze brieven niet blijkt om welke redenen eerste en tweede verzoeker uit hun clan werden gezet, (ii) het niet duidelijk is, wat betreft tweede verzoeker, waarom zijn clan hem vijf jaar na zijn vertrek uit Irak zou verstoten, (iii) het om loutere kopieën gaat en (iv) er gewezen dient te worden op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten daar deze makkelijk tegen betaling verkregen kunnen worden, zoals blijkt uit de objectieve informatie aanwezig in het dossier (AD tweede verzoeker, stuk 5, 'Landeninformatie', COI Focus "*Irak. Corruptie en documentenfraude*" van 20 mei 2021 (update)). Het voorgaande, en de pertinente vaststelling dat de verzoekende partijen geen uitleg, noch een vertaling bij de verstotingsattesten voegden, in acht genomen, kunnen zij niet gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift stellen dat deze attesten niet zorgvuldig en naar waarde beoordeeld werden en zij omtrent deze documenten gehoord moesten zijn. Evenmin kunnen zij worden bijgetreden waar zij aanvoeren dat het niet is omdat bepaalde documenten kopieën zijn, er met de inhoud of de verklaringen hieromtrent geen rekening gehouden moet worden, aangezien de inhoud door de commissaris-generaal afdoende werd onderzocht en de verzoekende partijen hierbij zelf geen uitleg verstrekt hebben.

Wat betreft de kritiek in hun verzoekschrift dat het CGVS verwijst naar hun eerdere (ongeloofwaardig bevonden) verklaringen om de geloofwaardigheid van hun huidige verklaringen in twijfel te trekken, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van eerdere verzoeken zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van vorige verzoeken. Dat deze in het nadeel van de verzoekende partijen spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De Raad wijst er verder op dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming op voorhand dient te confronteren met de vaststellingen op grond waarvan zij voornemens is haar beslissing te nemen. De verzoekende partijen laten overigens na in hun verzoekschrift te duiden welke concrete, belangwekkende elementen zij zouden hebben aangevoerd ten aanzien van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen indien zij hiermee voorafgaand aan het nemen van deze beslissingen zouden zijn geconfronteerd tijdens een persoonlijk onderhoud op het CGVS, laat staan dat zij duiden op welke wijze deze elementen een ander licht zouden kunnen werpen op de bestreden beslissingen. De Raad herhaalt in dit verband dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, §§ 2 en 3 van de Vreemdelingenwet, het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de commissaris-generaal niet belet een beslissing te nemen over het volgende verzoek om internationale bescherming indien zij van oordeel is dat zij deze beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van deze wet.

Uit de *supra*, onder punt 3.3.3. weergegeven motieven van de bestreden beslissingen blijkt verder genoegzaam dat de commissaris-generaal op afdoende wijze rekening heeft gehouden met de nieuwe verklaringen en documenten die de verzoekende partijen hebben aanbracht in het kader van hun huidige volgende beschermingsverzoeken en dat zij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Zij heeft aldus wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de door de verzoekende partijen bijgebrachte nieuwe elementen. Daarbij komt zij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en de vrees van de verzoekende partijen en zijn pertinent en correct. De verzoekende partijen slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Zij beperken zich in hun verzoekschrift in wezen tot het herhalen van de eerdere verklaringen en stippen aan welke documenten zij neergelegd hebben in het kader van hun huidige volgende verzoeken. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen is om aan de hand van concrete argumenten en elementen de analyse van de commissaris-generaal in een ander daglicht te stellen, waartoe zij, door hun verklaringen louter te herhalen en te wijzen op de documenten die zij hebben neergelegd, echter in gebreke blijven.

Ook de bij aanvullende nota neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande analyse. Het medische attest aangaande tweede verzoeker zijn broer, F. S. N., kan geen uitsluitel geven over de oorzaak en de omstandigheden van de hierin vastgestelde verwondingen (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 1). Het medisch verslag aangaande de dochter van tweede verzoeker en verzoekster, dat handelt over de psychologische toestand van N., dient louter ter staving van de gezondheidstoestand van N., maar heeft geen betrekking op hun vluchtmotieven.

Het betoog van de verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven, zoals *supra* uiteengezet onder punt 3.3.3., blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.



Wat betreft het eventuele risico in hoofde van de verzoekende partijen om bij terugkeer naar hun land van herkomst het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de “COI Focus Irak – Veiligheidssituatie” van 26 april 2023 als uit het “Country of Origin Report Iraq: Security Situation” van EUAA van januari 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet betwisten dat *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Waar eerste verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft gevoerd naar de impact van de “*sanitaire situatie*” ten gevolge van de Covid-19-pandemie, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen, en hij wijst op de neveneffecten van de coronacrisis, waaronder de economische instorting door de daling van de olieprijs, waardoor burgers moeilijk rondkomen in het dagelijkse leven, wijst de Raad er vooreerst op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c); RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). De Raad stelt voorts vast dat eerste verzoeker niet verder komt dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Irak zonder dit te betrekken op zijn persoon. Eerste verzoeker geeft niet aan in welke mate de economische crisis in Irak hem persoonlijk en zijn familie treft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. *In casu* zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hoofde van eerste verzoeker en zijn familie suggereren. Immers, waar eerste verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de corruptie in Irak en de politieke crisis, de toenemende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran en de aanvallen door terreurgroep IS die tijdens de coronapandemie zijn toegenomen, blijkt uit voorgaande analyse dat met deze gegevens genoegzaam rekening werd gehouden. Wat betreft de gewelddadige onderdrukking van de anti-regeringsprotesten en de mensenrechtenschendingen die hiermee gepaard gaan, wijst de Raad erop dat dit type geweld, waarbij de Iraakse ordediensten manifestanten verwonden of doden, niet beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat zich in Bagdad daarnaast nog terreuraanslagen en andere veiligheidsincidenten en geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. De door eerste verzoeker geciteerde artikels over raketaanvallen op de beveiligde Groene Zone van Bagdad waarbij de Amerikaanse ambassade werd gevisieerd liggen in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund en bevestigen dat pro-Iraanse milities in Irak verantwoordelijk zijn voor verschillende aanvallen waarbij Amerikaanse troepen of belangen worden gevisieerd. Deze informatie weerlegt niet dat het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking veeleer beperkt is. De Raad betwist op basis van de beschikbare landeninformatie niet dat er in Irak nog steeds aanslagen plaatsvinden waar burgers het slachtoffer van zijn, doch benadrukt dat de voorgaande conclusie aangaande de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gebaseerd is op een grondige en evenwichtige analyse van meerdere elementen, waaronder het aantal burgerslachtoffers dat bij geweldincidenten te betreuren valt, en dat het enkele feit dat burgers het slachtoffer kunnen worden van het willekeurig geweld in Bagdad niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers door hun loutere aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Eerste verzoekers betoog dat in de gegeven omstandigheden geen sprake is van een doeltreffende bescherming van niet-tijdelijke aard in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet is derhalve niet dienstig.

Het door de overige verzoekende partijen in hun verzoekschrift aangehaalde reisadvies van het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken is enkel bestemd voor Belgische reizigers en is niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Waar zij verder hekelen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich gebaseerd heeft niet voldoende actueel is en zij verwijzen naar verschillende artikelen met recentere informatie alsook naar de vermeende invloed van de situatie in Gaza op de veiligheidssituatie in Irak, tonen zij hiermee niet aan dat de analyse van de commissaris-generaal, waarbij zij vaststelt dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet correct zou zijn.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of de verzoekende partijen persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

Te dezen stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen dat de verzoekende partijen nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Verder merkt de commissaris-generaal terecht op dat het CGVS evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van de verzoekende partijen omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat ze een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

3.3.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar zij besluit dat de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van de verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.6. De Raad wijst er tot slot op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar eerste verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht in hoofde van de asielinstanties en in dit verband rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM aanhaalt, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) geen synoniem is voor "*gedeelde bewijslast*", maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de asielinstanties rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan eerste verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of het vermeende reële risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken, wat hij - gelet op het voorgaande - heeft nagelaten.

3.3.7. In zoverre de verzoekende partijen de commissaris-generaal een gebrek aan zorgvuldigheid verwijten in het onderzoek van hun huidige volgende verzoeken om internationale bescherming, moet worden

vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen bij de DVZ de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal luidens artikel 57/5<sup>ter</sup>, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De afstand van het geding in hoofde van de eerste verzoekende partij wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

### **Artikel 3**

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT